

τοῦ νοῦς. Ἡ μουσικὴ εἶναι τὸ παράρτημα, ἡ ἐξή-
γησης, ἡ μᾶλλον ἡ σύνθεσις αὐτῇ τῆς ἱστορίας,
εἶναι ἡ φιλοσοφία τῶν παθῶν, τῶν τρόμων μί-
εποχῆς, τῶν ἐλπίδων τῆς, τῶν ἐμπνεύσεών τῆς,
τῶν μαρτυριῶν αὐτῆς καὶ θυσιῶν καὶ αἱ ἰδέαι
αὐτῆς ἐξ ὧν ἐμελλε νὰ ἀναβλύσῃ τὸ μεγαλοπρε-
πέστερον ἀριστούργημα τῆς ἰταλικῆς μουσικῆς,
ὁ *Γουλιέλμος Τέλλ*, ὠρμαίνεσθαι πολὺν καιρὸν
ἐν τῇ σιωπῇ τοῦ νοῦς ἐνέπνευσαν εἰς τὸν Μά-
γισερν τὰ τρία ὑψηλὰ δράματα *‘Ροβέρτος ὁ*
Διάβολος, οἱ Οὐγενότοι καὶ ὁ Προφήτης.

Αἱ τρεῖς αὗται ἔξοχοι συνθέσεις τὰς ὁποίας δυ-
σκολεύεται τις πῶς νὰ ὀνομάσῃ, μελοδράματα,
ποιήματα, ἢ μνημεῖα, συνετέθησαν καὶ ἐξεδόθη-
σαν ὑπ’ αὐτοῦ κατὰ τρία διάφορα χρονικά δι-
στήματα.

Ὁ *‘Ροβέρτος* πρεστάθη τὸ 1831, οἱ *Οὐγενό-
τοι* τὸ 1836, ὁ δὲ *Προφήτης* τὸ 1849. Ὁ Μά-
γισερν εἶχε μεγίστην εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ γράφῃ
καὶ νὰ συνθέτῃ, ἀλλ’ οὐδὲν ἐξέδιδεν εἰς φῶς πρὶν
τὸ ἐπεξεργασθῇ καλῶς καὶ ὀρίμως. Συνέθετε τὰ
μελοδράματα αὐτοῦ μὲ μεγίστην εὐκολίαν, εἰς
τρόπον ὥστε πᾶσα λεπτομέρεια ὥφειλε νὰ ἀντα-
ποκρίνηται πρὸς τὸ ὅλον, τὸ δὲ ὅλον ὥφειλε νὰ ἀνυψοῖ
τὴν ψυχὴν καὶ νὰ πληροῖ αὐτὴν θάμβους.
Διὰ τοῦτο τὰ μέρη (*spartiti*) τῶν δραμάτων αὐ-
τοῦ δικαίως παρεβλήθησαν πρὸς μεγάλα μνημεῖα
ἀρχιτεκτονικῆς, ἐν οἷς τὸ πᾶν ἀνταλογεῖ, καὶ τὰ
ὁποῖα ἂν τις ἀνυψώσῃ ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐνῶ παρου-
σιάζονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πλῆθος ἰδιαιτέρων
κτιρίων μὲ διαφόρους, ὁλοὺς, μὲ κορωνίδας, μὲ
γείσας, μὲ γλυφὰς μεταφόρους εἰς ἐκάστην πλευράν,
εἶναι ὅμως κατεσκευασμένα ὥς ἐν ὅλον μεγαλο-
πρεπὲς, τὸ ὁποῖον φέρει εἰς ἑκστασιν τὴν ψυχὴν
καὶ ἀνυψοῖ τὸν νοῦν εἰς τὸ ἄπειρον. Ὁ Μάγισερν
λοιπὸν ἔσπευδε βραδέως εἰς τὸ γράφειν· κάμνει
πάντοτε τυχρῶς ἐσυνειθίζε νὰ λέγῃ, ἐκείνος ὅς-
τις κάμνει καλῶς· πρὸς τοῦτο ἦτο διάφορος
πολλῶν μουσικοδιδασκάλων, οἵτινες σωρεύοντες
μελοδράματα ἐπὶ μελοδραμάτων, ἔχουσιν ἀνα-
πᾶσαν ἀποκρέω πληθύν μουσικῆς ἐτοιμίην, χωρὶς
ποσῶς νὰ ἐπιφέρωσι πρὸδόν τινα εἰς τὴν ἐπιστή-
μην, οὐδὲ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον
ἀκούει πάντοτε τὴν αὐτὴν ᾠδὴν εἰς διαφόρους
τόνους.

Ἀρχηπαθεῖς ἐκ τῆς ἐπιστήμης τὴν 2 Μαΐου
τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ Μάγισερν ἀφῆκε πολλὰ
χειρόγραφα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ περίφημον
μελοδράμα ἡ *Ἀφρικανή*, τέλειον, καὶ ἐπισπῶν τι

τέλειον ἐπίσης τοῦ δράματος *‘Η γέσθη* τοῦ *Goë-
the*. Ἐχων εἰσόδημα 500,000 φράγκων, εἰργά-
ζετο ὁκτὼ ὥρας καθ’ ἐκάστην ἀπείρητος τοὺς τρό-
πους, συμπαθητικὸς καὶ ἀγαθός, δὲν ἔζη εἰμὴ
διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης· ἡ ἐπι-
στήμη ἦτο δι’ αὐτὸν ὄχι μυστήριον ἀλλὰ θρη-
σκεία. Καθὼς πολλαὶ πόλεις ἀμφισβητοῦσι τὴν
δόξαν ὅτι ἐν αὐταῖς ἐγεννήθη ὁ Ὀμηρὸς καὶ ὁ Κο-
λῦμβος, οὕτω τρία ἔθνη ἀμφισβητοῦσι τὴν μου-
σικὴν καὶ νοητικὴν πατρίδα τοῦ Ἰακώβου Μάγισερ-
ν. Ἡ Γερμανία ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κοιτίς αὐτοῦ καὶ
ἡ πατρίς, ἡ Ἰταλία ἥτις ἐδίδασκεν εἰς αὐτὸν τὰς
μελωδίας του, καὶ ἡ Γαλλία ἐνθα ἔζησε καὶ ἐσύ-
ναξε τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του.

Ὁ Μάγισερν ἔγραψε καὶ ὠμίλει γερμανιστί· τὰ
μελοδράματα τὰ ὁποῖα συνέθετεν ἦσαν γεγραμ-
μένα γαλλιστί· μόλις δὲ ἀπῆλθα ἰταλὸν τινα τοῦ
ὠμίλει μὲ ὠραιολάτῃν ἰταλικὴν διάλεκτον!

Εἰς ποῖον λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἐθνῶν
ἀνήκει ἡ διανοητικὴ πατρίς τοῦ Μάγισερν; Εἰς
πάντα καὶ εἰς οὐδέν. Διότι ὁ Μάγισερν συνέλεξε
καὶ ἐσχημάτισεν ἰδιαιτέρον τύπον καὶ χρωματι-
σμὸν, ἐκ τῆς βαθύτητος τοῦ γερμανικοῦ πνεύμα-
τος, ἐκ τῆς μελωδίας τοῦ ἰταλικοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
καθαρῶ ἱστορικοῦ πνεύματος, ὡς εἰπεῖν, τῶν
Γάλλων.

(Ἐκ τοῦ *Giornale Illustrato*)

M.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τῶν ἀρχαιο-
τάτων χρόνων μέχρι τῶν νεωτέρων, χάριν τῶν
πολλῶν, ὑπὸ Κ. Παπαβρῆγοπούλου. Τόμος δεύ-
τερος. Βιβλίον ὀγδοόν. Ῥωμαϊκὴ κυριαρχία. Ἐν
Ἀθήναις 1865.

Ἐκ τῶν καλῶν καὶ ὠφελιμωτάτων βιβλίων ὅσα
ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἔδη-
μοσιεύθησαν ἐν τῶν πρωτεύοντων εἶναι καὶ ἡ ἀνά-
χρηστος ἱστορία, ἐκπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κυρίου Κ.
Παπαβρῆγοπούλου. Διότι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἱστο-
ρίας εἰς ὅλα μὲν τὰ ἔθνη εἶναι ἀναγκασιότατη,
καθὸ παρέχουσα ἀφθονον διδασκαλίαν τοῦ πρα-
κτικοῦ βίου, εἰς τὸ ἡμέτερον δὲ μάλιστα ἀπα-
ραίτητος, ἐπειδὴ νοουθετήσεως καὶ ποδηγητήσεως
τὸ ἑλληνικὸν γένος πρὸ παντὸς ἄλλου ἀνάγ-
κην ἔχει. Ἡμεῖς, ἂν τις ποτὲ ξένο; κατηγορήσῃ
τὸ ἔθνος μα; ἐξανιστάμεθα φριάττοντες καὶ μα-
νιωδῶς κατ’ αὐτοῦ ἐπιπίπτομεν συκοφάντην αὐτὸν

ἐξελέγχοντες καὶ φιλοκατήγγρον· ἀλλ' ἂν μὴ ὑπο-
τεθῇ ὅτι ὑπὸ φιλοπατρίας τότε κινούμεθα, πολ-
λοῦ γε καὶ δεῖ! Τὴν δύστηνον πατρίδα ὑπερασπι-
ζόμεθα κατὰ τῶν λοιδοριῶν τῶν ξένων καὶ ὕστερον
τὴν κατασπαράττομεν ἡμεῖς, τὰ φιλόστοργα τέ-
κνα τῆς, ὥσπερ τινὰ τῶν ἀλόγων ζώων ὑπερα-
σπίζονται τὰ νεωγνά των καὶ μετὰ ταῦτα τὰ
κατατρώγουσιν. Ἀνάγκη λοιπὸν ἔχομεν νὰ δι-
δαχθῶμεν τί ἐστὶ φιλοπατρία, καὶ ποῖα τὰ κα-
θήκοντα τοῦ ἐναρέτου πολίτου καὶ τοῦ φιλονόμου
ἀρχόντος, καὶ πῶς τὰ ἔθνη εὐδαιμονοῦσιν ἐργαζό-
μενα καὶ πῶς παρακμάζουσιν ἐφραυλιζόμενα.

Ἡ ἱστορία καθόλου ὅλα ταῦτα θέλει μᾶς δι-
δάξει, πολλῶ δ' ἐνεργέστερον ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους, διότι ἐν αὐτῇ καταφανῶς βλέπο-
μεν τὰ πταίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα περιπεσόντες οἱ
πρόγονοί μας κατήσχυον καὶ ἐταπείνωσαν τὴν
πατρίδα, καὶ τὰς λαμπράς πράξεις δι' ὧν ἐκλείσαν
καὶ ἐφήμισαν αὐτήν· ἐν αὐτῇ βλέπομεν πόσα δεινὰ
πολλάκις ἀνεπανόρθωτα σενεπάγει τῶν πολιτῶν
ἡ διχόνοια, ἡ πλεονεξία τῶν ἀρχόντων καὶ ἡ ἄ-
μετρος καὶ κακῶς ἐννοουμένη φιλοδοξία, καὶ πόσα
ἀγαθὰ τοῦναντίον φέροι ἡ σύμπνοια, ἡ ὁμόνοια, ἡ
ἀρετὴ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων καὶ ἡ περὶ τὰ κα-
λὰ ἀμιλλα ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν. Ἡ ἱστορία
εἶναι ὁ μᾶλλον ἀλάνθαστος ὁδηγὸς τοῦ μέλλοντος
καὶ τοῦ παρόντος ὁ πρακτικώτερος σύμβουλος, διό
θερμῶς συνιστῶμεν τοῖς πᾶσι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ
μελέτην αὐτῆς.

Τὸ σύγγραμμά του τοῦτο ὁ Κ. Παπαδόπουλος
πυλὸς διαιρεῖ εἰς δεκαπέντε βιβλία, ἐξ ὧν μέχρι
τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν τὰ ὀκτώ. «Ἡ ἱστορία αὐτῆς,
λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὡς ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς· δη-
λοῦται, δὲν συνετάχθη διὰ τοὺς σοφοὺς, οὐτὲ ἔχει
ἐπιστημονικὴν τινα ἀξίωσιν· ἀλλ' ἐφιλοπονήθη
ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστήσῃ, ὅσον ἐνδέχε-
ται ἀφελῶς καὶ εὐκρινῶς, γνωστὰ εἰς τοὺς πολ-
λοὺς τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς πατρίδος ἡμῶν
ἱστορίας, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν
νεωτέρων, καὶ τὰ ἐξαχόμενα ἀπὸ τῶν γεγονότων
τούτων πρακτικὰ διδάγματα, ἠθικά τε καὶ πολι-
τικά.» Καὶ τῶντι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κυρίου Πα-
παδόπουλου ἐκπληθεῖ ἡ σαφήνεια, ἡ γλαφυρό-
της τοῦ λόγου καὶ ἡ καλὴ ἐκλογή τῶν κυριωτέ-
ρων ἱστορικῶν γεγονότων. Ἐλπίζομεν νὰ εὐρωμεν
(τοῦτο τὸ λέγομεν ἐν εἰδει εὐχῆς) εἰς τὴν ἐξιστό-
ρησιν τῶν περιπετειῶν τοῦ Ἑλλ. ἔθνους κατὰ τὸν
μέσον αἰῶνα, ὅστις εἶναι ὁ σκοτεινότερος τῆς

ἱστορίας ἡμῶν, ἔκτασιν λόγου εὐρυτέρων καὶ ἀνά-
λογον διαφώτισιν. Θ.***

Γραμματικὴ τῆς Λατινικῆς γλώσσης ὑπὸ Κα-
ρόλου Φαβρικίου, κληγμένου. Μέρους δευτέρου. Ἐν
Ἀθήναις, 1865.

Λόγος τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος ἐκφωνη-
θεὶς τῇ 15 Μαΐου 1865 ἐν Αἰαλίῳ τῆς Κορσικῆς
κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ναπολέον-
τος Α'. καὶ τῶν ἀδελφῶν του ἐγεθέντος μνη-
μείου. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ). Ἐν Ἀθήναις, 1865.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τὴν πέρυσιν
ἐκδοθεῖσαν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ἀγγλων,
ἡ νῆσος Κέρκυρα μετὰ τῶν παρακειμένων νησι-
τίων ἀποτελεῖ πληθυσμὸν 73,453 ψυχῶν, ἐξ ὧν
38,997 ἄνδρες καὶ 34,556 γυναῖκες. Ἐκ τούτων
δὲ ἐντόπιοι μὲν εἶναι 64,974, ξένοι δὲ 8,579.
Οὗτοι δὲ πάντες διαμερίζονται ὡς ἑξῆς·

Ἐντόπιοι.

Ξένοι.

Διαιρέσ.	Ἄνδρες	Γυν.	Ἄνδρες	Γυν.	Ὀλότης.
Πόλις.	5954	5718	2960	2482	4744
Προάστ.	3500	3068	4054	845	8467
Ἐξοχή.	24053	20990	623	489	46155
Νησιδία.	840	851	43	43	4747
Ὀλότης.	34347	30627	4650	3929	73453.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου βλέπομεν ὅτι αἱ γυ-
ναῖκες εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἀνδρῶν εἰς πρὸς τοὺς
ἐντοπίους καὶ εἰς τοὺς ξένους, ἐκτὸς τῶν νησιδίων
ἐνθα αἱ μὲν ἐντόπιοι εἶναι καθ' 11 πλείότεροι
τῶν ἀνδρῶν, αἱ δὲ ξένοι ἰσάριθμοι αὐτῶν.

Κατὰ τὴν παροῦσαν λοιπὸν ἀπκριθμῆσιν βλέ-
πομεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς συμποσοῦται εἰς 73,453
κατὰ δὲ τὴν τοῦ ἔτους 1860 εἰς 72,967
ὥστε ἔχομεν αὐξήσιν ψυχῶν. 486

Ἡ ἐξοχὴ Κερκύρας διαιρεῖται σήμερον εἰς δύο
ἐπαρχίας, τὴν ἐπαρχίαν Μέσης ἧτις περιλαμ-
βάνει τὰ διαμερίσματα Μέσης καὶ Λευκίμνης καὶ
τὴν ἐπαρχίαν Ὀρους ἧτις περιλαμβάνει τὰ διαμε-
ρίσματα Ὀρους καὶ Ἀγίου. Περιλαμβάνει δὲ 120
χωρία μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐξ ὧν 21 ἔχουσιν ὀλι-
γώτερος τῶν 400 κατοίκων.